

מתקנים מזבח

לזאת שנה

התשובה מזכה גם לזרעו אחריו

ומל' ה' אלוקים את לבבך ואת לבב זרעך: כתב ה'שפת אמת' פי' כי השב בתשובה יזכה גם לזרעו אחריו להסיר ערלת לבבם, והקדמונים (ע"י בעה"ט) נתנו רמז בפסוק זה את לבבך ואת לבב ר"ת אלול הוא כנ"ל, כי בזמן זה היו בני ישראל בעלי תשובה בעת שקיבל משה רבינו ע"ה לוחות שניות ומצד זכות זה יכולין ג"כ להשיג התורה וזה אלו הימים הם ימי רצון גם לנו זרעם אחרים בזכות התשובה שעשו אבותינו כנ"ל.

השופר מראה שאין אנו יודעים מה נאמר ומה נדבר

ענין תקיעת שופר: הוא להורות שאין אומר ואין דברים אלא קול הברה בעלמא ומראים אנו להקב"ה שבעוונותינו הרבים אין אנו יודעים על מה לבקש והאין לבקש, והימים חולפים ואזולים ואין אנו יודעים כדת מה לעשות וככל שהזמנים נוקפים אנו נופלים מתדרדרים מדחי אל דחי הי תורה והי מצוות, ללא יראת השם וללא אמונת השם ומי יודע מה יעלה בסופנו, ועל כן אנו מבקשים מהשם יתברך ומתחננים מלפניו הלא אין אנו יודעים את הדרך בה נבקש ובה נדרוש את טובתנו ורק זאת אנו יודעים להוציא קול בעלמא ללא שום טעם ופירוש ואתה ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים תדאג לכל מחסורנו להרחבת הדעת ולתענוג דקדושה כדי שנוכל לעבדך באמת ובלבב שלם.

(כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א)

ע"י האמת דן בחסד

ויכון בחסד כסאך ותשב עליו באמת: כי כשהקב"ה דן את עולמו בחסד אזי יש קיום וזה 'באמת' כי אמת היא דבר הקיום אבל ח"ו כשהקב"ה דן את וכו' אז הצדיקים שבדור יש להם כח לבטל זה, מי שמושל בי צדיק ונמצא כביכול אינו מתקיים וכו' אבל כשהקב"ה דן את עולמו בחסד אזי יש לו קיום ואין מי שיבטל וזהו 'ויכון בחסד כסאך ותשב עליו באמת', כיון שכונן בחסד כסאך, אז הוא 'באמת'.

א' דר"ה יתפלל על הנשמה ובב' על צרכי הגוף

הדרך הנכון לקבל לכל אדם, להתפלל ביום ראשון דר"ה עיקר על תיקון הנשמה ועל עסקי עבודת השם יתברך שזה פנימיות העולמות, וביום השני להתפלל על צרכיו בני חיי ומוזני ולהשפיע לכל ישראל.

עיקר תפילתו בראש השנה על השכינה ועל בנין הבית

אף שבאמת צריך האדם להתפלל בר"ה ויוה"כ על בני חיי ומוזני וכו' אבל כל זה צריך להיות בבחינת סוף וטפל ועיקר התפילה צריך להיות בר"ה ויוה"כ דווקא על בנין ביהמ"ק שבינה במהרה בימינו ועל גלות השכינה וכל יהיה מחשבתו על עצמו ח"ו, ואם יאמר האדם מה לי ולבנין ביהמ"ק, דע מה שאמר חז"ל כל דור שלא נבנה בימיו כאילו נחרב בימיו והרי אנו כאילו המחריבים את ביהמ"ק, לכן צריך אדם לשים עיקר מחשבתו ותפילתו על בנין ביהמ"ד שבינה ב"ב ואז יתגלה מלכותו בעולם. (אוהב ישראל)

סגולה לקבלת התפילה לבקש על כבוד השי"ת

אם כוונת האדם הוא לצאת בדימוס בר"ה בשביל כבוד שמים וכו' הכל עבדיך מוכרחים להסכים על כבודו יתברך ולא יקטרגו כאילו רוצים לגרום שלא כרצונו ח"ו, וזה שמו את שמי על בני ישראל, שיברכו אותם ויבקשו רחמים בשביל כבוד שמו יתברך, ואני הוא אפילו מידת דין יסכים עם מידת הרחמים וכו' שלא יקטרגו כלל.

(ספה"ק פר' נשא)

שופר מעקר את כל הכיעור

שופר ראשי תיבות: ש'ורש פ'ורה ר'אש ו'לענה (עפ"י דברים כ"ט י"ז), שופר נעמט ארויס אללע געמיינע שרשים (-שופר מוציא כל השרשים המכוערים), שעל ידי השופר של ר"ה נעקרים כל השרשים הרעים שבישראל. (שיח שרפי קודש)

אנו רוצים שאב הרחמן היא לבדו ודין אותנו

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: יבואר על דרך משל, בעבד המלך אשר חטא נגד המלך ויבקש המלך להעביר את חטאתו ויצו המלך אותו לאמר אתה בעצמך תשפוט ותדין אותך ואיך שיהיה משפטך על פי הדין כן יקום ויתמרמר העבד על נפשו ויצעק צעקה גדולה ומרה שלא יעשה לו כן, כי ידע בנפשו שבדאי יתחייב ע"פ הדין שידין את עצמו והוא אינו יכול לעשות לפני משורת הדין, ויבקש את המלך ויתחנן לו שהוא ידין אותו כי מלך חנון ורחום הוא וכל יכול ובידו למחול את חטאתו לעשות לפני משורת הדין, כמו"כ אנחנו מבקשים 'אל תבוא במשפט עמנו', ר"ל שגם אנחנו נהיה ג"כ שופטים אותנו 'כי לא יצדק וכו', פירוש כי ידענו שע"פ הדין אנחנו חייבים ואין בידינו לעשות לפני משורת הדין, רק אתה בעצמך תשפוט ותדין אותנו, כי רחום וחנון אתה ומרבה לסלוח וכל יכול לעשות עמנו חסד לפני משורת הדין ולמחול על חטאתינו ופשעינו ברחמיך המרובים.

במוצאי ר"ה סיפר הבעש"ט הק' איך מתנהג בשמים

פעם אחת עמדתי לפני במוצאי ר"ה, וסיפר האיך מתנהג שם, וסיפר שעומדים שם לפני המלך המשפט אבות העולם, ומסופק אני אם אמר כל השבעה רועים עם אברהם יצחק ויעקב, ומגישים הזכויות של ישראל, וגם משה רבינו ע"ה עומד שם, והוא כמו סרסור פונה אנה ואנה ומכניס הזכויות, ורואה בחכמה ובמחוג שלא יבואו המקטרגים והעוונות ח"ו, זה תוכן דבריו, אע"פ שהוא בשינוי לשונו הטהור מעט, ואח"כ שאל אותי אם מעשה יפה הוא מה שספרתי.

(דגל מחנה אפרים-ליקוטים)

בער"ה בעת רד היום היה אצלו חסיד מופלג אחד, א"ל בזה"ל דע כי ברגע זו עדיין יכולין לתקן את כל השנה ע"י תשובה אמיתית מתוך עומק הלב כי יום אחד בשנה חשוב שנה (מס' ר"ה דף ב:), ומקצת היום ככולו.

(לקוטי יהודה)

עוד תקיעה אחת

הילד לא הבין וגם לא רצה לנסות. הוא צעק, רקע ברגליו והתעקש: "עוד תקיעה אחת! עוד תקיעה אחת!"

לאחר זמן סבו התרכך לשמע הבכי של נכדו האהוב והוא תקע תקיעה אחת.

המנהג במונקאטש היה כי בראש השנה, לפני תקיעת השופר, היה הרבי נושא דברים. לפני שפתח את דבריו ניגש ה"מנחת אלעזר" אל ארון הקודש, פתח אותו ואמר:

"ריבון העולמים! עלי לבקש מחילה. כתוב בספרי ההלכה שלא לתקוע בשופר בערב ראש השנה, אך אני תקעתי ביום זה."

הוא החל לבכות וקרא:

"האם אתה יודע, ריבוננו של עולם, מדוע עברתי על המנהג המקובל? היה זה מפני שנכדי הקטן שכב על הרצפה והתחנן שאתקע בשבילו תקיעה אחת בשופר. לבי נמס בקרבי; לא יכולתי לראות אותו בוכה, ולכן תקעתי פעם נוספת למרות שלא נהוג לעשות כך."

"טאטע (אבא)! כיצד תוכל לעמוד מנגד ולראות את בניך אהוביך שוכבים על הרצפה וקוראים לך "טאטע, עוד תקיעה אחת! תקע בשופר גדול לחרותנו! תקע בשופר המבשר על ביאת הגאולה השלימה!" הלא אפילו אם לא הגיעה השעה, כיצד תוכל לראות את ילדיך בוכים ולא לעשות דבר?"

באותה שנה – סיים הרב ברוך את סיפורו – התקיעה בשופר התעכבה למשך זמן רב. כל הקהל בכו ללא הרף יחד עם הרבי.

סיפור מחמם לב אך מצמרר זה סופר על ידי רבי ברוך רבינוביץ' ממונקאטש, אביו של הרבי ממונקאטש הנוכחי. הסיפור עוסק בחמיו הגדול, הרב הקדוש רבי חיים אלעזר שפירא זי"ע ה"מנחת אלעזר".

תקופה קצרה לאחר חתונתם, חיו הרב ברוך והרבנית בת הרה"ק ה"מנחת אלעזר" בוורשה שבפולין. מאוחר יותר, כשחלה המנחת אלעזר, הוא התחנן בפניהם שישובו לעירו – מונקאטש, שהייתה באותם הימים תחת שליטה צ'כית, והם מיהרו לציית לבקשתו.

ה"מנחת אלעזר" אהב במיוחד את נכדו, צבי נתן דוד. הוא היה משחק איתו ומפנק אותו, וצבי הקטן נהג לשבת בחיק סבו בתפילת קבלת שבת.

בראש חודש אלול בשנה האחרונה לחייו, לקח ה"מנחת אלעזר" את השופר כדי לבדוק אם הוא במצב טוב. צבי נכח בחדר והתרגש מאוד לראות את השופר ולשמוע את צלילו. הוא ביקש מסבו לתקוע תקיעה נוספת, והסבא הסכים בשמחה. מאז זה הפך לטכס קבוע: בכל יום מימי אלול, לאחר התקיעות המסורתיות אותן תוקעים בחודש זה, היה הסבא תוקע תקיעה נוספת עבור נכדו.

בערב ראש השנה, בו לא תוקעים בשופר, התאכזב צבי כשלא שמע את תקיעות השופר השגרתיות. "היום הוא ערב ראש השנה" הסביר לו סבו. "היום לא תוקעים בשופר; מחר בבוקר נתקע בשופר בבית הכנסת."

ברכת השנים נברך

בהדרת קודש וביראת הכבוד נשגר בזאת את ברכתינו אל מול פני המנורה הטהורה, מורה דרכינו ומאיר נתיבותינו

הוד ב"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

בברכת כתיבה וחתימה טובה בספרן של צדיקים גמורים, יחד עם כל בני ביתו ועם כל העדה הקדושה וכל הנלווים אליהם לשנה טובה תכתבו ותחתמו לאלתר לחיים טובים ארוכים ולשלום

קוראים נכבדים נהנתם, החכמתם ? להוי ידוע כי הוצאות ההדפסה עולים ממון רב, נא טלו חלק בהפצת העלון הנכבד הזה, קחו חלק בהפצת תורה ויראת שמים ותתברכו בכל הברכות האמורות בתורה, לתרומות וכל ענייני הגליון ניתן לפנות בטל' 054-8559959	לע"נ הילד יניק וחכים אברהם דוד חי ז"ל בן יבלחט"א יקותיאל יהודה נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ד ת.נ.צ.ב.ה.	העלון מוקדש לרפואת יעקב בן מרים לרפ"ו"ש בתשס"ו	לע"נ איש החסד והחינוך הרה"ח ר' חיים שרגא פאווייל ב"ר מיכאל שר זצ"ל נלב"ע ז' אייר תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.	העלון מוקדש לזכות רפאל בן הדר להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות	העלון מוקדש לזכות אורן בן פרח ודליה בת פרח להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות	נא להתפלל לרפואת זקני הרה"ג יצחק בן צילה שליט"א לרפ"ו"ש בתשס"ח
---	---	--	---	---	--	---